ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)
z 11. novembra 2004 *

Vo veci C-216/02,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES,

podaný rozhodnutím Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko) z 23. mája 2002 a doručený Súdnemu dvoru 12. júna 2002, ktorý súvisí s konaním:

Österreichischer Zuchtverband für Ponys, Kleinpferde und Spezialrassen

proti

Burgenländische Landesregierung,

za účasti:

Österreichischer Shetlandponyzuchtverband,

* Jazyk konania: nemčina.

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia A. Rosas (spravodajca) a R. Silva de Lapuerta,

generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
tajomník: M.-F. Contet, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. decembra 2003,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Österreichischer Zuchtverband für Ponys, Kleinpferde und Spezialrassen, v zastúpení: C. Böhm, M. Breitenecker a C. Kolbitsch, Rechtsanwältinnen, ako aj H. Vana, Rechtsanwalt, za právnej pomoci M. Maier, Obmann,

— rakúska vláda, v zastúpení: C. Pesendorfer, splnomocnená zástupkyňa,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: G. Braun, splnomocnený zástupca,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 15. januára 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 2 ods. 2 písm. a) rozhodnutia Komisie 92/353/EHS z 11. júna 1992, ktoré obsahuje podmienky schvaľovania alebo uznania organizácií a zväzov, ktoré vedú alebo zakladajú plemenné knihy pre registrované equidae [nepárnokopytníky — *neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 192, s. 63).

2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi Österreichischer Zuchtverband für Ponys, Kleinpferde und Spezialrassen (ďalej len „Zuchtverband für Ponys") a vládou Burgenlandu vo veci rozhodnutia prijatého touto vládou o uznaní Österreichischer Shetlandponyzuchtverband (ďalej len „ÖSZV") v tejto rakúskej krajine ako organizácie chovateľov shetlandských poníkov. ÖSZV má v konaní vo veci samej postavenie vedľajšieho účastníka konania.

Právny rámec

Právo Spoločenstva

3 Smernica Rady 90/427/EHS z 26. júna 1990 o zootechnických a genealogických podmienkach platiacich pre obchod s equidae [nepárnokopytníkmi — *neoficiálny preklad*] v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 224, s. 55) definuje uvedené podmienky platné pre obchod s nepárnokopytníkmi, ich spermou, vajíčkami a embryami

v rámci Spoločenstva. Z druhého a tretieho odôvodnenia tejto smernice vyplýva, že jej účelom je stanoviť na úrovni Spoločenstva pravidlá týkajúce sa obchodovania s nepárnokopytníkmi v rámci Spoločenstva, s cieľom zabezpečiť racionálny rozvoj produkcie a zvýšenie produktivity v sektore chovu a plemenitby nepárnokopytníkov, ktorý predstavuje zdroj príjmov pre istú časť populácie činnej v poľnohospodárstve. Podľa štvrtého odôvodnenia tejto smernice uspokojivé výsledky v tejto oblasti závisia vo veľkej miere od využívania nepárnokopytníkov zaregistrovaných v plemenných knihách, ktoré vedú oficiálne schválené organizácie a zväzy. Piate odôvodnenie tejto smernice zdôrazňuje, že úplná liberalizácia obchodu si vyžaduje ďalšiu harmonizáciu pravidiel zápisu do týchto kníh.

4 Podľa článku 4 ods. 2 smernice 90/427 Komisia stanoví kritériá pre schvaľovanie alebo uznávanie organizácií a zväzov, ktoré vedú alebo zakladajú plemenné knihy. Článok 4 ods. 1 vymedzuje zásady, ktoré sa majú vziať do úvahy pri prijímaní takýchto rozhodnutí v rámci postupu ustanoveného v článku 10 smernice.

5 V tomto kontexte Komisia prijala rozhodnutie 92/353, ktoré určuje podmienky schvaľovania alebo uznania organizácií a zväzov, ktoré vedú alebo zakladajú plemenné knihy pre registrované nepárnokopytníky. Podľa článku 1 tohto rozhodnutia, ak chcú byť dotknuté organizácie alebo zväzy oficiálne schválené alebo uznané, musia podať prihlášku na orgánoch členského štátu, na území ktorého majú sídlo.

6 Článok 2 rozhodnutia 92/353 stanovuje:

„1. Príslušné orgány členského štátu musia vydať oficiálne schválenie alebo uznanie každej organizácii alebo zväzu, ktoré vedú alebo zakladajú plemennú knihu, ak spĺňajú podmienky uvedené v dodatku [prílohe — *neoficiálny preklad*].

2. Ak však v členskom štáte už existujú jedna alebo viaceré oficiálne schválené alebo uznané organizácie alebo zväzy v súvislosti s daným plemenom, orgány tohto členského štátu môžu odmietnuť uznať novú organizáciu alebo zväz:

— ak ohrozuje zachovanie plemena alebo fungovanie, skvalitňovanie [šľachtiteľský program — *neoficiálny preklad*] alebo selekčný program existujúcej organizácie alebo zväzu,

alebo

— ak možno zapísať alebo zaregistrovať dané plemeno do zvláštnej sekcie plemennej knihy vedenej organizáciou alebo zväzom, ktorá uplatňuje najmä pre takú sekciu zásady uvedené [stanovené — *neoficiálny preklad*] v súlade s bodom 3 písm. b) dodatku [prílohy — *neoficiálny preklad*] organizáciou alebo zväzom, ktorý vedie plemennú knihu pôvodu toho plemena.

3. Členský štát bude informovať Komisiu o každom udelenom alebo odmietnutom oficiálnom schválení alebo uznaní.

4. V prípade, že bude organizácii alebo zväzu v členskom štáte odmietnuté oficiálne schválenie alebo uznanie, dôvody tohto odmietnutia sa musia písomne oznámiť organizácii alebo zväzu."

7 Okrem toho článok 3 rozhodnutia 92/353 stanovuje, že orgány príslušného členského štátu odoberú oficiálne schválenie alebo uznanie organizácii alebo zväzu, ktorý vedie plemennú knihu, ak už dôsledne nespĺňa podmienky ustanovené v prílohe.

Vnútroštátna právna úprava

8 V Rakúsku je prevzatie smernice 90/427, ako aj vykonanie rozhodnutí Komisie prijatých na jej základe, v pôsobnosti krajín.

9 Paragraf 9 tretieho oddielu Burgenländischen Tierzuchtgesetz (zákon o chove zvierat v Burgenlande, ďalej len „Tierzuchtgesetz") z 2. marca 1995 (LGBl 1995/33, v znení LGBl 2001/32) upravuje uznávanie organizácií chovateľov. Tento článok najmä stanovuje:

„1. Krajinská vláda uzná organizáciu chovateľov, ak:

1) jej chovateľský program môže stimulovať chov a plemenitbu v zmysle článku 1 ods. 2;

2) existujúca populácia je dostatočne veľká na účely realizácie chovateľského programu;

3) má k dispozícii personál a potrebné zariadenia na zabezpečenie chovu a plemenitby na dobrej úrovni;

4) je zabezpečené, najmä s ohľadom na personálne, technické a organizačné podmienky, že

a) organizácia chovateľov má sídlo v Burgenlande,

b) plemenné zvieratá sú trvalo identifikované tak, aby ich totožnosť mohla byť zistená,

c) plemenná kniha alebo register je riadne vedený a prevádzkárne vykonávajú potrebné zápisy,

d) v prípade zväzu je každé zviera, ktoré vzhľadom na svoj pôvod a kvalitu — vrátane vonkajšieho vzhľadu — spĺňa podmienky zápisu, zapísané alebo je na žiadosť uvedené a môže byť zapísané v plemennej knihe; zvieratá dovezené do Burgenlandu nemusia spĺňať prísnejšie podmienky ako tie, ktoré odtiaľ pochádzajú, a

5) každý chovateľ v rámci vecnej a územnej pôsobnosti zväzu chovateľov vyplývajúcej z právneho poriadku, ktorý spĺňa podmienky legálneho výkonu činnosti, sa môže stať členom daného zväzu.

2. Žiadosť o uznanie musí obsahovať:

...

3) chovateľský program, z ktorého je zrejmý cieľ chovu, jeho metóda, rozsah, ako aj druh, rozsah a spôsob využitia vykonaných skúšok úžitkovosti;

4) údaje týkajúce sa predpokladaného počtu zvierat v prevádzkárňach alebo u chovateľov, ktorí sa zúčastňujú chovateľského programu;

5) v prípade zväzu chovateľov:

a) dokument potvrdzujúci právny základ a vecnú a územnú pôsobnosť zväzu,

b) zásady vedenia plemennej knihy, ktoré stanovujú podmienky zápisu do rôznych rubrík plemennej knihy.

...

3. Zväzy chovateľov, ktorých vecná a územná pôsobnosť sa úplne alebo čiastočne zhoduje s pôsobnosťou podľa odseku 2 bodu 5 písm. a), budú vypočuté v rámci konania o uznanie.

...

5. Ak už existuje jedna alebo viacero uznaných organizácií chovateľov, krajinská vláda odmietne uznať novú organizáciu chovateľov, ak ohrozuje zachovanie plemena alebo zootechnický program existujúcej organizácie."

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

10 Zuchtverband für Ponys je v súlade s ustanoveniami Tierzuchtgesetz v Burgenlande uznaná ako organizácia chovateľov shetlandských poníkov od 14. augusta 1997.

11 Roku 1997 aj ÖSZV žiadalo od burgenlandskej vlády, ktorá je v tejto veci príslušným orgánom, aby bolo uznané ako organizácia chovateľov shetlandských poníkov.

12 V nasledujúcom správnom konaní bol vypočutý Zuchtverband für Ponys. Vyjadril sa proti uznaniu ÖSZV, tvrdiac, že by uznanie ohrozilo zachovanie plemena, jeho vlastné fungovanie ako existujúcej organizácie a šľachtiteľský a selekčný program.

13 Rozhodnutím z 30. apríla 2001 bolo ÖSZV podľa článku 9 Tierzuchtgesetz uznané na základe určeného zootechnického programu v Burgenlande na 10 rokov.

14 Zuchtverband für Ponys podalo proti tomuto rozhodnutiu žalobu na Verwaltungsgerichtshof. Podľa burgenlandskej vlády však nemá postavenie účastníka konania v konaní o uznanie ÖSZV, ani právo napadnúť toto rozhodnutie.

15 Verwaltungsgerichtshof vysvetľuje, že na to, aby mohol rozhodnúť o prípustnosti žaloby, treba najprv preskúmať, či žalobca v konaní vo veci samej má právny nárok na to, aby za predpokladu splnenia istých podmienok bolo uznanie novej organizácie chovateľov odmietnuté.

16 Verwaltungsgerichtshof upresňuje, že keby sa postupovalo výlučne podľa vnútroštátneho práva, odvolanie by muselo byť zamietnuté bez toho, aby sa mohla preskúmať otázka, či uznanie ÖSZV ako organizácie chovateľov ohrozuje zachovanie plemena alebo zootechnický program žalobcu v konaní vo veci samej. Podľa ustálenej judikatúry Verwaltungsgerichtshof ohľadom ohľadne iných právnych predpisov, ak nejaké ustanovenie priznáva niekomu výlučne právo byť vypočutý v rámci správneho konania, znamená to, že táto osoba nemá v danom správnom konaní postavenie účastníka konania. Podľa rakúskeho správneho práva procesného je postavenie účastníka konania procesný nástroj na uplatnenie právnych nárokov. Neuznanie postavenia účastníka konania by malo pre dotknutú osobu za následok, že by nemohla od verejnej správy žiadať rozhodnutie v určitom smere ani následne napadnúť ňou prijaté rozhodnutie pred súdmi.

17 Zuchtverband für Ponys tvrdí, že právo Spoločenstva mu priznáva právny nárok na to, aby bolo na jednej strane overené, či uznanie ÖSZV ohrozuje zachovanie plemena alebo zootechnický program existujúcej organizácie, a na druhej strane, ak je tomu tak, aby správny orgán odmietol vydať uznanie. Na podporu svojho stanoviska sa odvoláva na smernicu 90/427 a rozhodnutie 92/353.

18 Verwaltungsgerichtshof nevylučuje, že by sa Zuchtverband für Ponys mohol odvolávať na rozhodnutie 92/353. V tomto ohľade zdôrazňuje, že počínajúc rozsudkom zo 6. októbra 1970, Grad (9/70, Zb. s. 825), ustálená judikatúra Súdneho dvora priznáva jednotlivcom možnosť dovolávať sa pred vnútroštátnymi orgánmi a súdmi rozhodnutia, ktoré je určené členským štátom, za rovnakých podmienok, ako by tomu bolo v prípade smernice.

19 Pokiaľ ide o otázku, či článok 2 ods. 2 rozhodnutia 92/353 má dostatočne nepodmienený a presný obsah, aby sa ho mohol jednotlivec priamo dovolávať, Verwaltungsgerichtshof predkladá viaceré pripomienky.

20 Podľa jeho názoru sloveso „môžu" použité v tomto ustanovení môže znamenať, že členské štáty majú možnosť slobodne sa rozhodnúť, či odmietnu uznať nový zväz, ak ohrozuje plemeno alebo fungovanie alebo šľachtiteľský alebo selekčný program existujúcej organizácie alebo zväzu. V takom prípade by Zuchtverband für Ponys nemal právo priamo sa odvolávať sa na rozhodnutie 92/353.

21 V každom prípade však podľa Verwaltungsgerichtshof môže byť miera voľnej úvahy, ktorá bola zdanlivo ponechaná členským štátom použitím slovesa „môžu", znížená na nulu pôsobením iných ustanovení práva Spoločenstva. Pripomína, že v rozsudku zo 16. septembra 1999, WWF. a i. (C-435/97 Zb. s. I-5613), Súdny dvor vyhlásil, že miera voľnej úvahy, ktorú zdanlivo priznáva členským štátom článok 4 ods. 4 smernice Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. ES L 175, s. 40), je ohraničená článkom 2 ods. 1 tejto smernice.

22 Aj keby článok 2 ods. 2 rozhodnutia 92/353 priznával istú mieru voľnej úvahy členským štátom, predsa len by vyvstala otázka, či s ohľadom na zásady práva Spoločenstva môže členský štát stanoviť podmienky odmietnuť uznanie nových zväzov bez toho, aby existujúcim zväzom priznal právny nárok na to, aby bolo uznanie odmietnuté.

23 Pokiaľ ide o domnienku ohrozenia zachovania plemena, Verwaltungsgerichtshof pochybuje, že by sa existujúca organizácia mohla dovolávať právneho nároku na to, aby bolo uznanie odmietnuté. Medzi týmto dôvodom odmietnutia uznania a záujmami existujúcej organizácie v skutočnosti neexistuje priamy vzťah.

24 Verwaltungsgerichtshof rovnako pripomína, že podľa judikatúry Súdneho dvora smernica sama osebe nemôže jednotlivcovi zakladať povinnosti a preto sa na ňu nemožno ako na takú proti nemu odvolávať (rozsudok zo 14. júla 1994, Faccini Dori, C-91/92, Zb. s. I-3325). V tejto veci uvádza do pozornosti, že článok 2 ods. 2 rozhodnutia 92/353 sa neobmedzuje na udelenie výhody existujúcim zväzom, ktorej by sa prípadne mohli domáhať voči členskému štátu. Skôr sa zdá, že toto ustanovenie obsahuje aj záťaž pre zväz chovateľov, ktorý žiada o uznanie, keďže v prípade naplnenia podmienok stanovených v uvedenom článku 2 ods. 2 písm. a) mu bude uznanie odmietnuté. Jednako sa však Verwaltungsgerichtshof domnieva, že nemôže s istotou dospieť k záveru, že „záťaž" tohto druhu predstavuje „povinnosť jednotlivca" v zmysle judikatúry Súdneho dvora.

25 Podľa Verwaltungsgerichtshof judikatúra Súdneho dvora pripúšťa, aby smernica nepriamo zaťažovala jednotlivcov. V tomto kontexte odkazuje na rozsudky Súdneho

dvora z 11. augusta 1995, Komisia/Nemecko (C-431/92, Zb. s. I-2189, zvaný „rozsudok Großkrotzenburg"), a z 22. júna 1989, Fratelli Costanzo (103/88, Zb. s. 1839).

26 Verwaltungsgerichtshof ďalej skúma, v akej miere právo Spoločenstva zasahuje do sféry vnútroštátneho procesného práva a predpisov o hospodárskej súťaži. Vzhľadom na jednoznačné znenie § 9 ods. 3 Tierzuchtgesetz nie je možné rakúske právo vykladať v tom zmysle, že existujúca organizácia chovateľov má právo podať odvolanie proti správnemu rozhodnutiu v konaní o uznanie novej organizácie chovateľov. Podľa rakúskej právnej vedy, ktorá sa opiera o judikatúru Súdneho dvora (rozsudok zo 7. júla 1981, Rewe, 158/80, Zb. s. 1805), je v prípade neexistencie osobitných ustanovení práva Spoločenstva na členských štátoch, aby ustanovili opravné prostriedky umožňujúce jednotlivcom uplatniť práva, ktoré im vyplývajú z práva Spoločenstva. Rešpektovanie autonómie členských štátov znamená, že právo Spoločenstva nemôže nahrádzať použitie ustanovení vnútroštátneho procesného a súťažného práva.

27 V prejednávanom prípade rakúsky zákonodarca upravil procesné postavenie zväzov a organizácií chovateľov tak, že sa nemôžu odvolať na Verwaltungsgerichtshof. Za takých okolností, aj keby článok 2 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 92/353 priznával existujúcim zväzom právo na dodržiavanie podmienok stanovených v tomto ustanovení, nebolo by toto právo v Rakúsku vymáhateľné.

28 Podľa názoru Verwaltungsgerichtshof nie je takýto záver uspokojivý a nemôže byť odvodený z judikatúry Súdneho dvora (rozsudky z 24. septembra 1998, Tögel, C-76/97, Zb. s. I-5357, a zo 4. marca 1999, HI, C-258/97, Zb. s. I-1405). Nárok

vyplývajúci z práva Spoločenstva by mal byť uplatniteľný na Verwaltungsgerichtshof, t. j. na vnútroštátnom súde, ktorý je zvyčajne príslušný na prejednanie nárokov rovnakého druhu vyplývajúcich z vnútroštátneho práva.

29 Vzhľadom na tieto skutočnosti Verwaltungsgerichtshof rozhodol o prerušení konania a položení týchto prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru:

„1) Priznáva článok 2 ods. 2 písm. a) rozhodnutia... 92/353... existujúcej organizácii (zväzu) právo na to, aby príslušný orgán odmietol uznať novú organizáciu (zväz), ak takéto uznanie ohrozuje zachovanie plemena alebo fungovanie alebo šľachtiteľský alebo selekčný program existujúcej organizácie alebo zväzu?

2) Bráni článok 2 ods. 2 písm. a) rozhodnutia [92/353] použitiu ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré

a) priznáva existujúcej organizácii alebo zväzu právo byť vypočutý príslušným orgánom v rámci konania o uznanie novej organizácie (zväzu), nie však právo, aby bolo udelenie uznania odmietnuté z dôvodu, že ohrozuje

zachovanie plemena alebo fungovanie alebo šľachtiteľský alebo selekčný program existujúcej organizácie alebo zväzu a

b) nepriznáva existujúcej organizácii alebo zväzu právo napadnúť súdnou cestou (na Verwaltungsgerichtshof) uznanie udelené napriek jeho záporným pripomienkam?"

O prvej otázke

30 V prvej otázke, ako aj v prvej časti druhej otázky sa vnútroštátny súd v podstate pýta Súdneho dvora, či sa článok 2 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 92/353 má vykladať v tom zmysle, že ak sa potvrdí jedna alebo viac okolností uvedených v tomto ustanovení, organizácie alebo zväzy, ktoré sú už oficiálne uznané alebo schválené pre niektoré plemeno nepárnokopytníkov, majú právo žiadať od príslušných orgánov, aby odmietli uznať alebo schváliť nový zväz alebo organizáciu, ktoré vedú alebo zakladajú plemennú knihu pre rovnaké plemeno.

31 Na úvod je potrebné pripomenúť, že podľa článku 2 ods. 1 rozhodnutia 92/353 musia príslušné orgány členského štátu oficiálne schváliť alebo uznať každú organizáciu alebo zväz, ktorý vedie alebo zakladá plemenné knihy, ak spĺňa podmienky ustanovené v prílohe uvedeného rozhodnutia.

32 Ako vyplýva z uvedeného ustanovenia, ako aj z odôvodnení smernice 90/427, oficiálne uznávanie nových zväzov a organizácií, ktoré vedú alebo zakladajú plemenné knihy, je vo všeobecnosti v súlade s cieľmi, ktoré sleduje právna úprava Spoločenstva v oblasti obchodovania s nepárnokopytníkmi v rámci Spoločenstva. Sledovanie cieľa povzbudiť chov a plemenitbu registrovaných nepárnokopytníkov a rozvíjať obchod s nimi v rámci Spoločenstva predpokladá existenciu dostatočného množstva organizácií, v rôznych členských štátoch Spoločenstva, schopných viesť plemenné knihy, v ktorých bude možné zapísať čoraz väčší počet nepárnokopytníkov.

33 Hoci je právna úprava Spoločenstva plne naklonená oficiálnemu uznávaniu alebo schvaľovaniu nových zväzov alebo organizácií, ktoré vedú alebo zakladajú plemenné knihy, vyžaduje, ako to vyplýva z článku 2 ods. 1 rozhodnutia 92/353, aby každý zväz alebo organizácia spĺňala podmienky ustanovené v prílohe uvedeného rozhodnutia. Navyše z článku 4 ods. 1 písm. a) smernice 90/427 vyplýva, že uznanie alebo schválenie týchto organizácií alebo zväzov závisí od dodržiavania zásad stanovených organizáciou alebo zväzom, ktorý vedie pôvodnú plemennú knihu plemena.

34 Pokiaľ ide o článok 2 ods. 2 rozhodnutia 92/353, je potrebné konštatovať, ako správne tvrdili rakúska vláda a Komisia, že hlavným cieľom tohto ustanovenia je priznať príslušným orgánom členského štátu právo na správne uváženie, ktoré im v prípade niektorej z okolností uvedených v článku 2 ods. 2 písm. a) alebo b) umožní odmietnuť žiadosť o uznanie predloženú novým zväzom alebo organizáciou, aj keď sú splnené podmienky ustanovené v prílohe k tomuto rozhodnutiu. Mimo uvedených okolností a v súlade s článkom 2 ods. 1 uvedeného rozhodnutia musia príslušné orgány uznať každú organizáciu alebo zväz, ktorý spĺňa podmienky ustanovené v uvedenej prílohe.

35 V tomto kontexte článok 2 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 92/353 výslovne vymenúva okolnosti, za akých môžu príslušné orgány členského štátu odmietnuť uznať novú organizáciu alebo zväz. Ide o situácie, keď už v dotknutom členskom štáte existuje jedna alebo viac organizácií alebo zväzov oficiálne uznaných pre rovnaké plemeno nepárnokopytníkov a uznanie novej organizácie alebo zväzu ohrozuje zachovanie plemena alebo fungovanie alebo šľachtiteľský alebo selekčný program existujúcej organizácie alebo zväzu.

36 V rozpore s tézou, ktorú zastáva Zuchtverband für Ponys, nemožno článok 2 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 92/353 vykladať v tom zmysle, že priznáva existujúcemu zväzu subjektívne právo žiadať od dotknutých príslušných orgánov, aby odmietli uznanie, o ktoré žiada nový zväz alebo organizácia, ak sa potvrdí jedna alebo viacero okolností uvedených v tomto ustanovení. Ak by bol prijatý takýto výklad, vlastne by sa tým spätne zrušila miera voľnej úvahy, ktorú chcel článok 2 ods. 2 rozhodnutia 92/353 vyhradiť príslušným orgánom členských štátov.

37 Na prvú otázku je preto potrebné odpovedať tak, že článok 2 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 92/353 sa má vykladať v tom zmysle, že ak sa potvrdí jedna alebo viacero okolností uvedených v tomto ustanovení, organizácie a zväzy, ktoré sú už oficiálne uznané alebo schválené pre niektoré plemeno nepárnokopytníkov, nemajú právo od príslušných orgánov žiadať, aby odmietli uznať alebo schváliť nový zväz alebo organizáciu, ktorá vedie alebo zakladá plemenné knihy pre to isté plemeno.

O druhej otázke

38 V druhej časti svojej druhej otázky sa vnútroštátny súd v podstate pýta Súdneho dvora, či sa právo Spoločenstva stavia proti tomu, aby legislatíva členského štátu odňala existujúcim zväzom alebo organizáciám, ktoré sa vyjadrili proti uznaniu nového zväzu alebo organizácie, právo podať opravný prostriedok vo forme súdneho preskúmania rozhodnutia o uznaní, prijatého príslušnými vnútroštátnymi orgánmi.

39 Z odpovede na prvú otázku vyplýva, že ak sa potvrdí jedna alebo viacero okolností uvedených v článku 2 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 92/353, organizácie alebo zväzy, ktoré sú už oficiálne uznané alebo schválené pre niektoré plemeno nepárnokopytníkov, nemajú právo žiadať od príslušných orgánov, aby odmietli uznať alebo schváliť nový zväz alebo organizáciu, ktorá vedie alebo zakladá plemenné knihy pre to isté plemeno.

40 Za takýchto okolností a z dôvodov, ktoré vysvetlil generálny advokát v bodoch 38 až 40 svojich návrhov, je na druhú otázku potrebné odpovedať tak, že právo Spoločenstva sa nestavia proti tomu, aby legislatíva členského štátu nepriznala existujúcim zväzom alebo organizáciám, ktoré sa vyslovili proti uznaniu nového zväzu alebo organizácie, opravný prostriedok vo forme súdneho preskúmania rozhodnutia o uznaní, ktoré prijali príslušné vnútroštátne orgány.

O trovách

41 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou

postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

1) **Článok 2 ods. 2 písm. a) rozhodnutia Komisie 92/353/EHS z 11. júna 1992, ktoré obsahuje podmienky schvaľovania alebo uznania organizácií a zväzov, ktoré vedú alebo zakladajú plemenné knihy pre registrované equidae [nepárnokopytníky — *neoficiálny preklad*] sa má vykladať v tom zmysle, že ak sa potvrdí jedna alebo viacero okolností uvedených v tomto ustanovení, organizácie a zväzy, ktoré sú už oficiálne uznané alebo schválené pre niektoré plemeno nepárnokopytníkov, nemajú právo od príslušných orgánov žiadať, aby odmietli uznať alebo schváliť nový zväz alebo organizáciu, ktorá vedie alebo zakladá plemenné knihy pre to isté plemeno.**

2) **Právo Spoločenstva nebráni, aby legislatíva členského štátu nepriznala existujúcim zväzom alebo organizáciám, ktoré sa vyslovili proti uznaniu nového zväzu alebo organizácie, opravný prostriedok vo forme súdneho preskúmania rozhodnutia o uznaní, ktoré prijali príslušné vnútroštátne orgány.**

Podpisy